

SANTIAGO RAMENTOL PROMET UN NOU «AVUI»

«El somni d'un diari independent»

Les parets que compartimentaven la redacció del diari «Avui» són a terra, com a signe d'una voluntat de canvi. El nou director del rotatiu, Santiago Ramentol, presenta el nou projecte que aquesta setmana ix al carrer.

Assumpció Maresma

Santiago Ramentol director de l'Avui, des de fa un mes, té el seu nou projecte a punt de sortir de màquines. El dia 24 de febrer el nou Avui serà al carrer. Sempre seriós, controla

el seu entusiasme. Se'l veu satisfet i optimista. Ell, periodista etiquetat d'esquerranós, pel màxim responsable de posar etiquetes d'aquest país, mai no s'hauria imaginat dirigint el diari Avui. Ara ho fa. S'ha instal·lat un ordinador al despatx. Diu que ja no es recorda d'escriure a màquina. Afirmar que li

agrada el diari, un diari que ell defineix com a petit. Un diari on la primera reforma que ha fet el nou equip ha estat tirar a terra les parets que ho compartimentaven tot. Ara es podran veure tots les cares.

Les seves passions han estat sempre la política internacional i la ciència. La seva obsessió, a l'hora de donar classes a la Facultat de Ciències de la In-

«Abans em penedia de llegir l'Avui».

formació, era la de recomanar l'especialització i, sobretot, que la gent es fes un arxiu propi. Metòdic i ordenat, no tindrà, d'ara endavant, massa temps per a aquests detalls. Molta feina l'espera. Per fer-la està satisfet de comptar amb un equip molt jove. Ell té 38 anys.

—¿Vostè llegia l'Avui abans de ser-ne director?

—Si he de respondre sincerament, només puc dir que el llegia per perfeccionar el català, però sovint, quan ho estava fent, me'n penedia.

—¿S'havia imaginat alguna vegada que vostè podria acabar sent director d'aquest diari?

—Si haguessin fet una llista de mil periodistes amb possibilitats de ser directors de l'Avui, jo mai no hauria estat entre ells.

—¿Com ha anat això?

—Hi ha un personatge excepcional, que a mi m'interessa molt, que és en Max Cahner. M'interessa perquè és un dels pocs polítics honestos que he conegut, l'altre és en Joan Raventós. Algú li va xiular el meu nom sorpresiu, que va sorprendre a tothom. Li'l va dir algú del món professional, perquè en Max Cahner té amics de totes les tendències i de totes les professions. Ell va creure que era possible que jo en fos director. Em fa l'efecte que abans havia mantingut contacte amb l'Alsuis, que era un dels altres noms que hi havia a la seva llista, i després m'ho va oferir a mi.

Quan em va telefonar dient que volia veure'm urgentment, vaig comentar als meus companys del diari que no entenia per què en Max Cahner tenia tanta pressa per encarregar-me un article per a la *Revista de Catalunya*. Aleshores, una companya de la secció em va dir que el seu nom sonava com a editor de l'*Avui*. Llavors, vaig pensar que em voldria fer l'oferta de sots-director, però d'aquelles que últimament s'estilen de buscar sots-directors de diferents tendències per trobar un equilibri que va contra tota professionalitat. Portava el no a punt. Ens vam trobar, només ens havíem vist un parell de vegades, ell em va reconèixer. Quan m'ho va dir, vaig fer cara de sorpresa.

—¿S'ho va rumiar gaire?

—Gens. L'eròtica que tenia l'oferta era gran.

—¿D'aleshores ençà li han dit molts nos?

—Ni un.

—*El dia 24 surt el nou diari, ¿quins canvis s'hi veuran?*

—Es veuran canvis de disseny, d'imatge. El diari serà modern, amb un disseny molt creatiu, que permetrà que pàgines concretes tinguin un tractament individualitzat. Tindrà importància la imatge. Es farà un periodisme en profunditat, d'investigació; per tant, anirem a unes pàgines monotemàtiques. Això ens obligarà a tocar pocs temes, però a escollir-los molt i a tocar-los molt bé. La resta seran notícies curtes.

L'*Avui* serà un diari net de presentació, gens avorrit. Cada dia hi haurà un suplement.

—¿Quins seran?

—Abans que res, s'ha de dir que el diari sortirà també el dilluns. Aquest dia de la setmana sortirà amb un suplement d'esports. El dimarts, el suplement serà satíric, el dimecres de ciència, el dijous d'economia, el divendres de cap de setmana, el dissabte d'internacional i el diumenge de cultura.

—¿També canviaran el logotip?

—Pensem fer una recreació del logotip. L'actual té una característica d'esquela que no convenç ningú. No sé qui el va escollir perquè hi ha una unanimitat total en contra seva. Ens havíem plantejat canviar-lo totalment, però, després, hem pensat que hauria estat excessiu perquè és un logotip que està en molts llocs. A partir del primer logotip, que era més estilitzat, farem una recreació.

—*Més canvis: Dependència política del diari.*

—Una de les obsessions, tant d'en

Max Cahner com meva, és que aquest diari sigui absolutament neutral en la vida política. En un debat en què participaven el director del *Diari de Barcelona*, el del *Punt Diari*, jo i en Jaume Guillaumet, que és una persona que col·laborarà al *Diari de Barcelona*, però que allà sortia com actual i teòric, es van dir coses amb les quals no estic gens d'acord.

—¿Quines?

—En Jaume Guillaumet va dir que la sortida del *Diari de Barcelona* significava que per primera vegada el capital privat veia clar que s'havia d'invertir en la sortida d'un diari en català. I home, el que el capital privat ha de veure clar és l'*Avui*, que no depèn de cap institució. L'*Avui* és el que té les bases principals per ser un diari independent, perquè cap de les seves accions no depenen d'una institució.

—*Però la vinculació de l'Avui amb el partit del govern de la Generalitat s'ha fet evident més d'una vegada.*

—Després, per una sèrie de circumstàncies l'*Avui*, ha anat esdevenint més dependent del govern i d'un partit polític determinat. Això també s'ha d'admetre, però s'ha de dir que ha estat per unes determinades circumstàncies. Però les bases per fer un diari independent hi són. Ara, si aquest fos un diari d'un partit polític o que estigués pagat per la Generalitat, jo no hi seria.

Jo, aquets dies, he estat fent una miqueta d'història i, per exemple, durant l'etapa Maluquer aquest va ser un diari amb unes pretensions d'obertura i de neutralitat política extraordinàries. Hi escrivia gent molt plural. Després, a poc a poc van desapareixent els objectius inicials i a poc a poc es va fent un diari dependent. En tot cas, el que nosaltres farem serà anar a buscar les arrels de per què es va crear l'*Avui*, i aquestes van ser les de fer un diari català, d'abast nacional i independent, que defensés els interessos nacionals de Catalunya, però res més.

En Guillaumet també va dir durant aquell col·loqui que estava molt bé, que a partir d'ara hi podrien haver dos diaris en català que defensessin dos models distints de societat. També s'equivocava aquí. Si els altres diaris volen defensar un model determinat de societat, doncs molt bé, i que ho diguin encara em sembla millor.

Però el que pretén l'*Avui* no és defensar cap model de societat. El que pretenem és fer un diari simple i purament informatiu. Si ha defensat un model determinat, s'accepta, però a partir d'ara no ho farà. El que volem és informar i res més.

A partir d'ara, no defensarem cap model de societat.

—*La independència informativa ha de tenir una base econòmica.*

—Si el capital privat ha cregut en algun diari, aquest és l'*Avui*. Aquí hi ha hagut diverses inversions, i ara n'hi haurà una de molt forta de gent que té diners i que ha posat una única condició: que aquest diari fos independent, professional i normalitzat.

Algú podria dir que la presència d'en Max Cahner, que està vinculat a un partit polític, podria ser un obstacle; jo penso, en canvi, que és una garantia. Amb la curta història d'un mes i mig de treballar junts, he de dir que la seva presència ha servit justament per posar un escut, una frontera per a tots aquells que tenien la temptació d'intervenció en el diari. En Max Cahner serveix més com a garantia que com a fi gura de control.

—*Ha sortit el nom d'en Max Cahner, ¿com van les relacions editor-director? ¿Cadascú té el seu terreny delimitat?*

—En Max Cahner és una persona molt tímida a l'hora d'ocupar parcel·les de poder, malgrat tenir la imatge de ser una persona molt dura, que ho és. És tímid en el sentit de no envair, ni tan sols d'agafar-se els seus àmbits de poder. Per tant, he tingut moltes més possibilitats d'actuar de les que em creia agafant ell la seva àrea, que és la de portar la filosofia general del diari i fer de pont entre l'empresa i la redacció.

És una persona tan respectuosa que gairebé l'has de citar a les reunions importants perquè se n'informi; si no, ell mateix cridaria per saber què passa. Sempre li fa por interferir en el procés normal.

—*Aquest diari té una rotativa que no funciona massa bé. ¿Com pensen arreglar aquest punt?*

—La rotativa ha estat un dels negocis més desastrosos que s'han fet en molt de temps i no només en aquest diari sinó a tots. Comprar una rotativa nova porta temps, no és fàcil. Hem hagut de fer una forta inversió per renovar-la, perquè teòricament estigui al dia. Fins ara podia fer un màxim de 40 pàgines; ara ja podem anar a 48 pàgines i d'aquí a un mes podrem fer-ne 64. Això ens permetrà una flexibilitat molt gran. Però la pretensió definitiva és comprar-ne una de nova, perquè, encara que estigui més preparada, no és una rotativa per fer el diari que volem fer. Nosaltres volíem sortir a color i no ho podem fer per culpa de la rotativa. L'objectiu immediat és comprar-ne una de nova que permeti fer un diari en normalitat.

—*¿I la informatització com està? Fins ara només hi havia pantalles a algunes seccions.*

—Es va iniciar un procés d'informatització que van fer uns tècnics molt preparats. Quan aquests van marxar del diari, ningú no va seguir el procés.

—*L'Avui va nèixer amb la voluntat de ser un diari dels Països Catalans, aquesta iniciativa sempre va quedar en un projecte ¿què passarà ara?*

—Nosaltres farem una política realista. El nostre objectiu és convertir l'*Avui* en un diari que es llegeixi a tots els àmbits dels Països Catalans. El que estem fent són passos raonables. Abans es feien moltes declaracions perquè la realitat no era així. Nosaltres ho farem al revés. Per exemple, ¿per què hem agafat un sots-director valencià? Doncs, perquè és una persona molt valuosa, de la mateixa manera que som l'únic diari que té una sots-directora dona. No ho hem fet perquè volíem un valencià o una dona, sinó perquè valien. En la nostra recerca de periodistes hem inclòs gent de tots els Països Catalans.

Hi haurà un criteri de normalització de la distribució, sabent que és difícil que un diari fonamentalment fet a Barcelona penetri al País Valencià i a les Illes. Nosaltres intentarem guanyar-nos aquests lectors perquè llegint l'*Avui* se sentin informats. Volem que comprin un diari que els interessi.

El que farem al País Valencià, a les Illes i a Catalunya Nord serà tenir corresponsals estables que permetin tenir bona informació. També portarem signatures importants de tots aquests països, que reflecteixin aquest sentiment d'universalitat.

—*¿I les pàgines d'opinió canviaran?*

—Sempre he dit que al diari *Avui* han escrit els secretaris tercers dels districtes d'un partit determinat. Les personalitats importants dels partits escriuen en altres diaris, fins i tot les del partit que se suposava que hi donava suport. Això no pot ser.

A les pàgines de l'*Avui* han d'intervenir les primeres firmes, tant del camp de la ciència, com de la política, com de la intel·lectualitat. No es pot convertir aquest diari en un butlletí de districte. Serem molt ambiciosos en aquest terreny.

—*Tot això és molt optimista.*

—Jo ho sóc molt. Crec que el diari *Avui* professionalitzat, tenint en compte que ara s'incorporen noves generacions que no tenen cap problema a llegir el català, pot tenir un gran impacte. □